

Poftiți la serbare!

Scenete pentru
serbările elevilor
din clasele I - IV

Ilustrații de Otilia Bors

Cuprins

O „poveste - poezie“ (scenetă)

(Pentru clasele a treia, a patra și a cincea) 5

Dansul florilor

(Pentru clasele întâi, a doua și a treia) 22

Temnele de ortografie și de punctuație

(Pentru clasele a doua, a treia și a patra) 27

O „poveste - poezie“ (scenetă)

(Pentru clasele a treia, a patra și a cincea)

Prezentatorul (poate fi o prezentatoare):

Aș vrea să vă spun acum o poveste puțin mai ciudată: A fost odată...

Băiat 1:

A fost odată

Un moș care avea o față!

Prezentatorul:

Ei, uite unde a fost marele poet, vorbești și tu în versuri.

Băiat 1:

N-ai zis tu că-i o poveste ciudată?

Prezentatorul:

Lasă-mă să continui! A fost odată un moș...

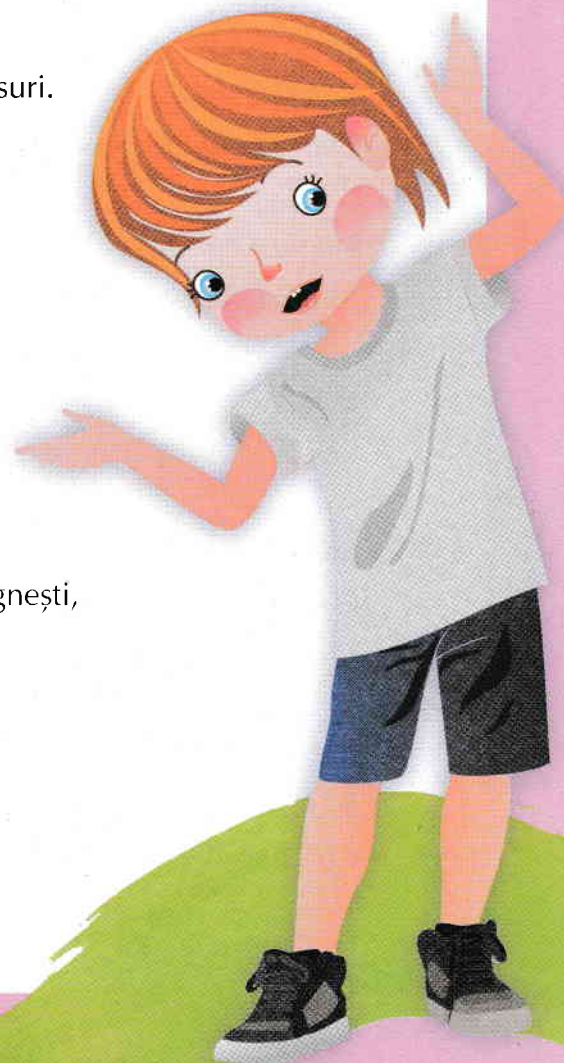
Băiat 2:

Ce moș, colega! Nu știi că am intrat în Europa și trebuie să ai un limbaj european? Când zici *moș*, jignești, e o discriminare, ar trebui formulat așa:

„A fost odată un cetățean în vârstă...”

Băiat 3:

Adică un pensionar!

Băiat 4:

Hă, hă, un *pensionar*. Rimează cu *milionar*!

Băiat 5:

Acela, dacă spui *milionar*, înseamnă că nu era de la noi, era un pensionar american, de peste ocean...

Băiat 1:

Eu cred că trebuie să zici așa: A fost odată un pensionar fără bani în buzunar.

Prezentatorul:

Gata, gata! Am spus că e o poveste ciudată, pentru că este o *poveste - poezie*.

Băiat 4:

Cum adică! Ori poveste, ori poezie! Ce ghiveci e ăsta, poveste-poezie?

Prezentatorul:

Ai răbdare! Este o poveste în versuri, iar unele cuvinte se repetă de 2-3 ori.

Băiat 5:

Ce spui ? Autorul era bâlbâit?

Băiat 4:

Hă, hă! Cred că începe așa: A fost odată, odată... un moș, moș... și-o babă, babă...

Băiat 3:

N-auzi ce spune: că se repetă și de 3 ori: a fost, a fost, a fost... e un bâlbâit marțian.

Prezentatorul:

Nu pricepeți nimic, fiindcă nu mă lăsați să termin. Același cuvânt se repetă numai la sfârșitul versurilor, deci două cuvinte scrise la fel, dar cu alt înțeles.

Băiat 2:

N-am înțeles!

Prezentatorul:

Uite, să luăm cuvântul **nea**. Când spui *nea Ion* sau *nea Ene*, *nea* înseamnă *nene*. Când zici *cad fulgi de nea pe stradă*, *nea* înseamnă *zăpadă*. Dar cel mai bine ar fi să-l chem pe autor.

Băiat1:

Pe bâlbâit?

Prezentatorul:

Să vă spună el poezia, pardon, povestea, adică povestea - poezie.

Băiat 5:

Ai, că începi să te bâlbâi și tu mai ceva ca el.

Autorul:

Eu sunt autorul! V-am auzit din culise. Bună ziua!

Toți:

Bună ziua!

Băiat 1:

Marian, ia **zi**,
Dumnealui, **zi** de **zi**,
Ne va spune **nouă**
O poveste **nouă**?

Autorul:

Nu una, ci **nouă**
V-aș tot spune **vouă**.

Băiat 2:

Dar tot cu
Un **moș**
Care avea un **cocoș**?

Băiat 3:

Sau cu o **moașă**
Care avea o **cocoașă**?

Băiat 4:

Copiii, adică noi,
Vrem povești moderne, **noi**,
Cu mere de aur, care să **cadă**
De pe ecranele 3D,
Cu un click, direct în **cadă**.

Băiat 5:

Eu sunt doar un **puști**,
Dar aș vrea povești cu tunuri și **puști**,

